

Robotisering, hot eller möjlighet?

Just nu drar en trend genom landets kommuner, att robotisera försörjningsstödet. Politiker i kommuner och på Sveriges Kommuner och Landsting har bland annat gjort studiebesök i Trelleborg (som var först) och i Nacka. Optimismen är stor. När systemet infördes i Trelleborg [sa 12 av de 16 socialsekreterarna upp sig.](#)

Kanske är det därför som försörjningsstödet inte ingår i den socialtjänstutredningen som Margareta Winberg fick som uppdrag att göra under 2018. Då fanns kanske planerna på att ett standardiserat och robotiserad handläggning skulle ersätta behovsprövade insatser av utbildade socialarbetare

Visst finns det uppgifter som med fördel kan ersättas av robotar, men jag oroas över att AI (artificiell intelligens) börjar ta över allt fler områden. Begrepp som möten, delaktighet och relationer mellan människor har fått en undanskymd plats i det offentliga samtalet om socialt arbete. Den digitala tekniken har utvecklats så att man idag diskuterar inom vilka arbetsområden robotarna kan ersätta löntagarna. Flera forskare har uttalat att forskningen är långt framskriden och AI ses inte längre som ett redskap till stöd för mänskligt arbete, utan som ersättare av mänskligt arbete.

Det var någon som sa: Genom att utveckla och förändra arbetsprocesserna så att människors insatser mer liknar robotars, standardiserat och styrt på detaljnivå, kommer arbetet enkelt att kunna övertas av robotar.

Det har varit ordentligt krattat i manegen inför detta, då försörjningsstödet de senaste decennierna förändrats i en sådan riktning. En enorm administrativ hantering reglerar

försörjningsstödet. Blanketter ska fyllas i, alla kontoutdrag och andra dokument ska bifogas ansökan, alla kontroller som obligatoriskt ingår m m. Systemet har utformats så strikt att många socialsekreterare klagat på att de fått ett begränsat utrymme för sociala insatser. Många har slutat. Argumenten för införandet har låtit: "Nu kan socialsekreterarna ägna sig åt att istället hjälpa de bidragsberoende bättre med sociala insatser."

Om socialsekreterarna nu får ägna sig åt socialt arbete för att minska och bidra till att undanröja de hinder som finns för att bli ekonomiskt självförsörjande, är detta ett framsteg. Att robotiseringen innebär färre administrativa insatser till förmån för konkreta sociala insatser. Men om det bara blir ett sätt att reducera antalet socialsekreterare och minska bidragen, visar det att avsikten är något annat.

Jag skulle verkligen önska att fler socialsekreterare berättar om sina erfarenheter om vad införandet av robotiseringen medfört i de kommuner det skett. Skriv och berätta!

Claudette Skilving